

MARTA VOLCOVÁ: ZAČÍNALI JSME OD NULY, ALE S OBROVSKÝM NADŠENÍM

Na několik desetiletí naposledy se za ochotnickým divadlem v Hříběcí opona zatáhla v polovině minulého století. To se parta nadšenců rozhodla před třinácti lety změnit a v čele s Martou Volcovou započala novou éru Hříběckého divadýlka. Z původní jedné scény na místním bále přesedlali na pohádky a dnes již hrají veselohry, kterými mohou zdatně konkurovat ostatním ochotnickým spolkům. „Jsem ráda, že vzniklo něco, co baví, a doufám, že to bude pokračovat i nadále,“ říká dnes již bývalá předsedkyně Hříběckého divadýlka Marta Volcová.

Jak jde zkoušení nové hry?

Přiznám se, že to už jde mimo mě, o režii se stará má nástupkyně Lenka Hašková. Já už jsem jen takový poradce. Nicméně to bude stejné jako každý rok, někdo už to umí a jiný ještě chvíli potřebuje.

Prozradíte, na co se můžeme letos těšit?

Na konverzační komedii Lásko, vezmeš si mě? od italského autora Marca Cavallara. Je to o záletném miliardáři, který čtyřem ženám slíbil manželství, a jak už to tak bývá, všechny se sejdou u něj doma. Kromě těchto pěti postav v tom hraje ještě majordomus, který se snaží zabránit tomu, aby se dotyčné ženy setkaly.

Kolikátá hra už to bude?

Pokud se nemýlím, tak už třináctá.

Začínali jste pohádkami, nyní cílíte spíše na dospělé publikum. Chtěli jste se posunout, nebo vás k tomu přiměla „poptávka“ diváků?

Každý soubor začíná něčím jednoduchým, a to pohádky jsou. Nemůžete se hned pustit do nějakých shakespearovek. Od pohádek jsme postupně přešli k pohádkovým komediím a poslední tři hry už byly klasické konverzační komedie pro dospělé. Je to přirozený vývoj.

Změnil se i přístup herců?

Řekla bych, že jim určitým způsobem stouplо sebevědomí, ale zároveň se dostavil určitý pocit zodpovědnosti. Začátky byly hlavně o ohromném nadšení, že vůbec můžeme hrát, dnes už si říkáme, aby to dobře dopadlo, aby se to lidem líbilo...

Řadu her jste i sama napsala. Kde berete inspiraci?

To je vždy okamžitý nápad, kdy něco zaslechnu nebo si třeba všimnu nějakého předmětu. Často jsem tam dávala i lokální názvy jako např. Krahulčí nebo Pazderna a snažila jsem se tam zachytit i místní poměry. Bylo to fajn

MARTA VOLCOVÁ

- je jí 73 let
- pochází z Hříběcí, bydlí v Hrdějovicích u Českých Budějovic
- má 2 děti (dceru a syna) a 4 vnoučata
- předsedkyně a režisérkou Hříběckého divadýlka byla od jeho obnovení v roce 2011
- loni v říjnu předala předsednictví i režii Lence Haškové
- baví ji historie, četba, zahrádka, zabývá se tvorbou rodinného rodokmenu

i pro mě, protože jsem některé postavy psala, jak se říká, na míru konkrétním hercům. Důležité pro mě bylo i to, aby se publikum zasmálo a alespoň na chvíli zapomnělo na starosti běžných dní. A myslím, že se mi to docela i dařilo. Poslední tři už ale byly převzaté, protože už jsem neměla tolik času na psaní. Do budoucna bych si přála, aby se zapojily i děti, i kdyby jen nějakým štekem, a postupně si divadlo také osahávaly.

Která hra se vám vryla do paměti nejvíce?

Bezpochyby ta úplně první. Vyvedená ale byla i hra, která se jmenovala Mistr tvoří, a z pohádek měly úspěch třeba Čáry víly Krahulice. Samozřej-

mě byly i hry, kdy jsem cítila, že to není úplně ono. Ne všechno se vždy povede na sto procent.

Vzpomenete si i na nějaké legendární divadelní „okno“?

Ani tyto situace se nám bohužel nevyhnuły. (směje se) Z jednoho takového okna krásně vybruslila Lenka Hašková, která pohotově zareagovala na kolegu, který se úplně zasekl a nevěděl, co má říkat. Nezapomenutelná byla i scéna, kdy jeden náš herec vypustil celý dialog. Řekl jednu větu a odešel. To jsou situace, kdy se člověk opravdu zapotí. Ale na druhou stranu i za tato drobná úskalí to stálo, protože jsme si vždy na zkouškách užili dost legrace a vytvořili jsme dobrou partu.

Hrajete jen na domácí scéně, nebo jezdíte i do jiných měst a obcí?

S posledními dvěma představeními jsme vyjeli do Růžené a jsme s nimi domluvení i letos. Jinak ale hrajeme jen u nás v Hříběcí.

Pro obnovu hříběckého ochotnického spolku jste se rozhodli před třinácti lety zhruba touto dobou. Co bylo tím hlavním impulsem?

Na konci roku 2010 se tady po letech pořádal první babský bál a my jsme s místní mládeží dali dohromady takové vystoupení. Byla to legrace, měli jsme kostýmy, hudbu... Mělo to úspěch, a tak jsme si řekli, že bychom v tom mohli pokračovat. A já jsem napsala svou první pohádku. Začínali jsme ale úplně od nuly, neměli jsme vůbec nic – kulisy, oponu, osvětlení, dokonce v hospodě nebylo ani jeviště, pouze pódium pro muzikanty.

Takže vše vznikalo svépomocí?

Přesně tak a zapojili jsme do toho i všechny rodinné příslušníky. V rodinách jsme měli velkou podporu. Úplně první kulisy nám třeba namaloval Libor Hašek, je na to opravdu moc šikovný. Nějaké kulisy jsme použili z půdy v hospodě v Ostrovcí, odkud pocházel můj tatínek a byl členem tamních ochotníků. Postupně se začali přidávat i místní a nosili nám třeba sukně po babičce a podobně, to bylo velmi příjemné a nás těšilo, že nám fandí. Přípravovali jsme také vystoupení na babské bály a program na rozsvěcování adventního stromu.

Bylo tehdy těžké sehnat herce?

Vůbec, dali jsme se dohromady poměrně rychle. Začínalo nás asi čtrnáct. Všichni tehdy ale byli svobodní a bezdětní, takže se jejich počet v průběhu let měnil. Herečky postupně odcházely na mateřskou, někdo se odstěhoval, někoho to zkrátka přestalo bavit... Zkoušky ovlivňovalo i to, jestli sehnali hlídání pro děti, už to zkrátka nebylo tak jednoduché.

A jak jste na tom s herci dnes? Uvítali byste nové členy?

Určitě! Zejména mužští herci nám ubyli.

Takže tento rozhovor může být skvělým popostrčením. Musí splňovat něco speciálního, nebo stačí nadšení?

Nadšení stačí. S tím jsme do toho šli

všichni, nikdo nebyl profesionální herec. Já jsem sice ty hry napsala, ale taky jsem o tom věděla houby. *(směje se)*

Nesehrály u vás určitou roli i herecké geny?

Ty jsem rozhodně nezdělala. Na pódium jsem stála naposledy na základní škole, dnes bych na něj určitě nešla. Nerada se někde prezentuji, herectví opravdu není pro mě. I to režisérství na mě spadlo v podstatě náhodou, protože bylo potřeba, aby hercům někdo trošku napověděl.

Nicméně i s ním jste loni v říjnu skončila a předala pomyslné žezlo své nástupkyni Lence Haškové...

Jezdíme sem spíše na víkendy, a po-

kud bylo třeba něco zařídit, musela jsem vždy někoho požádat, aby mě zastoupil. Nechtěla jsem své povinnosti pořád házet na někoho jiného, tak jsem si řekla, že je čas odejít. Navíc čas od času je dobré soubor určitým způsobem oživit. Lenka je v souboru od začátku a je dobrý organizátor, takže myslím, že je divadýlko v těch nejlepších rukách.

Zůstanete i nadále aktivní?

Ráda pomůžu, kdykoli budou potřebovat, nebo poradím třeba se scénou, kulisami, kostýmy. Ale ještě raději si sednu do křesla, budu se jen koukat a užívat si celé představení. *(usmívá se)*

Jana Kudrhaltová

Hříběcké divadýlko z.s.
uvádí bláznivou komedii Marca Cavallara
**LÁSKO,
VEZMEŠ SI MĚ?**

WWW.HRIBECKE-DIVADYLKO1.WEBNODE.CZ

Premiéra: pátek 8. března 2024
v Hříběcké hospodě
Reprízy: 9. a 15. března 2024

Začátek představení vždy v 19.00hod.
Vstupné: 100,-Kč
Rezervace na emailu:
hribecke.divadylko@seznam.cz nebo na
facebooku/hribecke.divadylko.

ZA PODPORU DĚKUJEME MĚSTU HORNÍ CEREKEV